

1.

Mel.: I østen stiger solen op

I østen stiger solen op,
den spreder guld på sky,
går over hav og bjergetop,
går over land og by.

Den kommer fra den fagre kyst,
hvor paradiset lå.
Den bringer lys og liv og lyst,
til store og til små.

Du soles sol fra Bethlehem,
hav tak og lov og pris,
for hvert et glimt fra lysets hjem
og fra dit paradys.

2.

Mel.: Det er så yndigt at følges ad.

Det er så yndigt at følges ad
for to, som gerne vil sammen være,
da er med glæden man dobbelt glad
og halvt om sorgen så tung at bære,
ja, det er gammen
at rejse sammen,
når fjederhammen
er kærlighed.

Det er så hyggeligt allensteds,
hvor små og store har et i sinde,
og det, som drager de store læs,
i hjertekamret er inderst inde,
ja, det er gammen
at holde sammen,
når ja og amen
er hjertets sprog.

Hvert ægtepar, som med kærlighed
i Jesu navn holder bryllupsgilde,
skønt alt i verden går op og ned,
skal finde tidlig og finde silde,
det er dog gammen
at sidde sammen,
hvor arneflammen
er kærlighed.

3.

Mel.: Katinka, Katinka.

Vi be'r Jer nu begge luk vinduet op
og hør på vor guldbryllupsvis.
Vi er gratulanter - en net lille trop -
mødt op for jer begge at prise.
For i har holdt sammen i femti år
ja, timerne rinder, og årene går.
Tillykke, tillykke, nu skal I stå op,
for i må for folket jer vise.

Så tidligt på dagen herude vi står,
vi fryser og vil ind i varmen,
vi drømmer om kaffe; mon ikke vi får'n,
og hvem kan vel sove i larmen.
Vi fejrer jert guldbryllup med sang og med klang,
og derfor vi synger en klagesang.
Hør brudgrom og brud, luk nu dørene op,
for NU vil vi ind og ha' KAFFE.

